

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Melniciuc Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 în cauza penală în privința lui

Melniciuc Petru Nicolae,

născut la 12 iulie 1972, originar și cu viza de reședință în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn 10, ap. 108, domiciliat la moment în R. Ucraina, or. Odesa, str. Kolontaevskaia 50, ap. 3.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 noiembrie 2011 - pînă la 06 aprilie 2012 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 iunie 2012 - pînă la 12 decembrie 2012; de la 05 august 2013 – pînă la 31 octombrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 23 aprilie 2013 - pînă la 29 mai 2013; de la 03 martie 2014 – pînă la 09 aprilie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală Melniciuc Petru a fost condamnat:

- în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, la 4 ani închisoare,
- în baza art.360 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, de 4 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, prin care s-a dispus încasarea de la inculpatul Melniciuc Petru în beneficiul părții vătămate Melniciuc Pavel prejudiciul material în sumă de 2500 lei și cel moral de 3200 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Melniciuc Petru, la data de 11 iulie 2011, aproximativ la ora 14³⁰, în timp ce se afla în curtea blocului locativ nr. 22/1, din str. Mihail Sadoveanu, mun. Chișinău, în urma unui conflict declanșat cu fratele său, Melniciuc Pavel, intenționat i-a aplicat ultimului, o lovitură cu un cuțit în regiunea toracelui, provocându-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

Tot el, la 19 octombrie 2011, în jurul orei 15⁰⁰, fiind în biroul de serviciu nr. 503, din cadrul CPS Ciocana, situat pe str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, fiind escortat pentru a participa la acțiuni de urmărire penală – „prezentarea spre cunoștință a materialelor cauzei penale” care se afla în gestiunea procurorului în Procuratura sect. Ciocana, mun. Chișinău, Vitalie Ivanov, intenționat, din motive josnice, urmărind scopul eschivării de la răspunderea penală, a luat cauza penală nr. 2011481052, în cadrul căreia, este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal și a început să o rupă, degradând și distrugând astfel o parte din documentele cauzei penale, care conținea acte procedurale, adică documente, prin care se consemnează orice acțiune procesuală prevăzută de Codul de procedură penală, și anume: ordonanțe, procese-verbale, sentințe, decizii, care confirmă vinovăția ultimului, în cele incriminate.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul și inculpatul Melniciuc Petru, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței în latura penală, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Melniciuc P. să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, invocând că instanța de fond nu a motivat aplicarea unei condamnări cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, iar la stabilirea căreia nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de faptul că inculpatul nu a colaborat cu organele de

urmărire penală, nu a recunoscut vina în cele imputate, precum și că instanța de judecată nu a constatat vre-o circumstanță atenuantă.

- inculpatul Melniciuc P., casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece la materialele cauzei nu sunt careva probe ce ar dovedi vinovăția sa, urmărirea penală a fost efectuată cu încălcări de procedură. A menționat că în cadrul urmăririi penale nu a fost citat legal și nu a primit nici o citație, din care motiv a fost anunțat în căutare, astfel, fără înștiințarea în prealabil prin citație, cu anunțarea sa în căutare, au fost încălcate prevederile art. 236-240 Cod de procedură penală. La fel, a invocat că nu posedă limba de stat, iar dosarul penal este întocmit în limba pe care el nu o posedă, necătînd la faptul că a solicitat să-i fie invitat translatorul. Totodată, a specificat că au fost încălcate prevederile art. 293 alin.(2) Cod de procedură penală, de unde rezultă că, materialele urmăririi penale se aduc la cunoștința învinuitului arestat în prezența apărătorului lui, iar la cererea învinuitului – fiecăruia dintre ei, în mod separat. Cu atît mai mult, că la înmînarea rechizitoriului, el nu a solicitat ca separat de apărător să facă cunoștință. Prin urmare se dovedesc acțiunile ilegale ale anchetatorului și procurorului la prezentarea materialelor cauzei spre cunoștință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și inculpatul Melniciuc Petru.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a cercetat sub toate aspectele probele administrate, a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, iar în baza unei analize ample a probelor examinate a dat o apreciere justă, corect încadrînd acțiunile inculpatului Melniciuc P. în baza art. 151 alin.(1) și 360 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, motivele invocate de către inculpat cu privire la nevinovăția sa, au fost apreciate de către instanță, drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța a menționat că la numirea acesteia instanța de fond s-a condus de prevederile legii, individualizînd strict pedeapsa, ținînd cont de circumstanțele cauzei, inclusiv de motivul

infracțiunii, ostilitatea relațiilor dintre inculpat și partea vătămată pe motiv de partajare a averii succesoriale.

6. Împotriva hotărârii judecătorești nominalizate au declarat recurs ordinar acuzatorul de stat și inculpatul, care au solicitat:

- procurorul, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, invocând că instanța de judecată i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, neluând în considerație că inculpatul nu și-a recunoscut vina, avînd o atitudine răutăcioasă față de părțile în proces, de la momentul comiterii infracțiunilor pînă în prezent nu a întreprins nici o acțiune în vederea recuperării pagubei materiale, precum nici nu are un loc permanent de trai.

- inculpatul, casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu se consideră vinovat în cele incriminate, la etapa urmăririi penale nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei, iar ulterior cu sentința, a menționat că a fost maltratat la ancheta preliminară. Consideră, că concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 1741/D din 20 iulie 2011 privind calificarea vătămărilor corporale ale părții vătămate ca fiind grave care prezintă pericol pentru viață, este incorect, or, ținînd cont de faptul că partea vătămată timp de 6 zile s-a tratat, acestea urmau a fi calificate ca vătămări corporale ușoare. Totodată, instanța de fond eronat a concluzionat că declarațiile părții vătămate Melniciuc Pavel și ale martorilor audiați în ședința de judecată dovedesc vinovăția sa în comiterea faptelor imputate, învinuirea fiind bazată doar pe declarațiile martorului Papuc Dorel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procuror și inculpatul Melniciuc Petru, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel, a examinat complet și obiectiv probele administrate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, dînd o apreciere justă din punct de vedere al

pertinenței, utilității, concludenței, veridicității lor, precum și la stabilirea pedepsei instanța corect a aplicat în privința lui Melniciuc Petru prevederile art. 90 Cod penal.

Referitor la argumentele inculpatului, precum că nu a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății persoanei, care este periculoasă pentru viață și degradarea, distrugerea documentelor ce aparțin instituțiilor, considerînd că la materialele cauzei nu există probe în confirmarea vinovăției sale, au fost respinse, ca neîntemeiate, deoarece instanța de apel just a concluzionat că versiunea inculpatului este declarativă și contravine circumstanțelor cauzei.

Cît privește motivul precum că învinuirea este bazată în exclusivitate pe declarațiile martorului Papuc Dorel, care a indicat că la 11 iulie 2011, inculpatul s-a apropiat de Melniciuc Pavel și i-a aplicat o lovitură cu obiectul pe care îl luase din automobilul de model "VAZ" de culoare albă, în partea stîngă a toracelui, aceasta a fost deja obiect de cercetare în instanța de apel la care instanța de fond, în sentință a indicat de ce a fost admis ca probă, care ulterior, au fost anexate la procesul-verbal al ședinței de judecată.

Argumentul inculpatului precum că la ancheta preliminară i-au fost încălcate drepturile procesuale prin faptul că nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei, instanța de recurs a considerat că nu poate fi reținut, deoarece potrivit procesului-verbal de anunțare a învinuitului despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor dosarului pentru luarea cunoștinței din 28 octombrie 2011, acestuia i-au fost prezentate spre cunoștință materialele cauzei, la ce ultimul a refuzat de a se folosi de acest drept, fapt consemnat în procesul-verbal menționat (f.d.8, vol.II).

De asemenea, instanța de recurs a respins argumentul inculpatului precum că nu a făcut cunoștință cu sentința instanței de fond, pentru că răspuns la cererea inculpatului din 18 aprilie 2012, acestuia i-a fost expediată copia sentinței în limba rusă și limba de stat, la unica adresă indicată în materialele cauzei, fapt confirmat prin scrisoarea din 02 mai 2012 (f.d.57, 84, vol.II).

Referitor la motivul privind maltratarea sa în cadrul urmăririi penale, instanța l-a considerat ca neîntemeiat și l-a respins, deoarece conform

ordonanței din 17 noiembrie 2011, a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, din motivul lipsei faptului infracțiunii (f.d.135, vol.III).

9. Împotriva sentinței primei instanțe, la 15 iulie 2013, inculpatul Melniciuc Petru repetat a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare, deoarece nu se consideră vinovat în infracțiunea prevăzută la art. 360 alin.(1) Cod penal. A invocat că nu posedă limba de stat, iar dosarul penal este întocmit în limba pe care el nu o posedă, necătînd la faptul că a solicitat să-i fie invitat translatorul și avocatul, fapt care a fost neglijat. Totodată, a menționat că au fost încălcate prevederile art. 293 alin.(2) Cod de procedură penală, deoarece materialele urmăririi penale se aduc la cunoștința învinuitului arestat în prezența apărătorului lui, iar la cererea învinuitului – fiecăruia dintre ei, în mod separat, iar el nu a solicitat ca de unul singur să facă cunoștință cu materialele cauzei, necunoscînd limba de stat. Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 151 alin.(1) Cod penal, solicită ca cauza să fie remisă la o nouă rejudecare, deoarece nu este de acord cu concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 1741/D din 20 iulie 2011, potrivit căruia victimei i-au fost cauzate vătămări corporale grave, concluziile căruia sunt bazate pe documentele medicale prezentate din spital, care se contrazic, deoarece victima a parvenit în spital la 11.07.2011 și se consideră bolnav din acea zi, ora 14⁰⁰, iar conflictul a avut loc la ora 14³⁰. Părții vătămate i-a fost acordat ajutor medical de două ori, prima dată i-a fost aplicat pansament, iar a doua oară a venit la spital cu cineva – „o vizită comună”, unde s-au depistat vătămări corporale grave periculoase pentru viață, însă ajutorul medical i s-a acordat numai a doua zi.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013, a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de către inculpatul Melniciuc Petru.

11. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, motivul invocat de către Melniciuc P. cu privire la faptul că dînsul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 151 alin.(1) și 360 alin.(1) Cod penal a fost examinat în apel și recurs, și, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013 a fost menținută decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 și

sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012, care, fiind irevocabilă a fost pusă spre executare și nu mai poate fi contestată repetat cu apel.

12. Nefiind de acord cu decizia nominalizată, inculpatul Melniciuc Petru a declarat recurs ordinar solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare pe învinuirea adusă în baza art. 360 alin.(1) Cod penal. În argumentare a invocat că a fost escortat la CPS Ciocana pentru a face cunoștință cu materialele cauzei penale, dar de fapt aceasta a fost pus la baza unei intentări a altei cauze penale și impus să semneze că a făcut cunoștință cu cauza nominalizată. El nu posedă limba de stat, iar cauza penală este întocmită în limba de stat, din care motiv a solicitat să fie invitat translatorul și avocatul, iar el impus să semneze că a luat cunoștință cu dosarul penal, fără persoanele solicitate. De fapt, el nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei, i-a fost acordat avocatul Prodan L. care nu a participat la acțiunea procesuală în acea zi, nici a doua zi, iar alt avocat nu i-a fost acordat. A fost amenințat, lovit de către procuror și anchetator și impus să semneze toate documentele. Nu i-a fost permis să facă cunoștință cu materialele cauzei, prin urmare au fost încălcate prevederile art. 293 alin. (2) CPP. Referitor la infracțiunea prevăzută de art. 151 alin.(1) Cod penal, solicită ca cauza să fie remisă la o nouă rejudecare, deoarece infracțiunea se consideră consumată din momentul producerii vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1741/D din 20 iulie 2011, părții vătămate Melniciuc Pavel i-a fost cauzat vătămare corporală gravă, însă concluzia expertului a fost bazată pe datele documentelor medicale prezentate, care nu poartă răspundere pentru înscrisurile indicate în documentele nominalizate. Expertul duce răspundere penală pentru acțiunile sale, însă concluziile raportului de expertiză a fost bazat pe documentele prezentate de la spital, care sunt contradictorii, deoarece partea vătămată a fost internat în spital la data de 11.07.2011, data din care se consideră bolnav, ora 14⁰⁰, iar conflictul a avut loc la ora 14³⁰. A menționat că la stabilirea vătămării intenționate grave pătimitului i-a fost acordat ajutor numai a doua zi, fapt ce este indicat în dosarul penal și în expertiza medico-legală, intervenția

chirurgicală la fel este efectuată peste o zi după internare, ceea ce demonstrează că leziunea corporală nu a fost gravă. Consideră, că dacă ar fi fost vătămare gravă, atunci ajutorul medical trebuia să fie acordat imediat.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, Melniciuc Petru a fost condamnat prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 06 aprilie 2012 în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.360 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare. Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă, de 4 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Sentința în cauză a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2012 și prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013.

Ulterior, la 15 iulie 2013, condamnatul P. Melniciuc repetat a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în baza art. 360 alin.(1) Cod penal, iar referitor la infracțiunea prevăzută la art. 151 alin.(1) Cod penal, cauza să fie remisă la o nouă rejudecare.

Conform prevederilor art.415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, dispune inadmisibilitatea apelului declarat împotriva unei hotărâri pe care aceeași parte a atacat-o anterior printr-un alt apel care a fost soluționat în fond.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel prin decizia din 31 octombrie 2013, ținând seama de prevederile art.415 Cod de procedură penală, corect a dispus inadmisibilitatea apelului declarat de către condamnatul P. Melniciuc, pe motiv că acesta anterior a declarat deja apel împotriva sentinței, care a fost soluționat în fond.

În acest context, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de condamnatul Melniciuc Petru, hotărârea contestată fiind una legală.

14. În conformitate cu art.432 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Melniciuc Petru împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013, în cauza penală în privința lui *Melniciuc Petru Nicolae*, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti